

3739

3739 a

28,5 cm

443

30

ΤΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Λεπτά 5.

του έφτακατρέγαρου λιμοκοντόρου

ή

ή εξομολόγησις του εις τον Παπα Φιλόθεο.

Διπ. Παπα μου, αποφάσισα να ειπω τα κριματά μου
 τώρα 'ς την αγιοσύνη σου κι' ανοίγω την καρδιά μου.

Π. Φ. Ξεμολογήσου τέκνο μου, και ειπέ μου την αλήθεια

Δ. Ληστοθ καρδιά έχω, παπα, 'ς τ' άτιμα ταυτα στήθια
 εγω, καθως γνωρίζετε π. λυ φτωχός γεννήθηκα
 και με φρικταίς κατεργαριείς έτραφηκα κ' εντύθηκα.
 Είς τό σχολείο που μ' έβαλαν εκλεφτα τα κονδύλια
 των μαθητών, και άσωνα και βίβλους και μανδύλια.
 Τό πρόγειμά τους έτρωγα κρυφά από τους δασκάλους
 και την τιμή μου έπούλουνα εις φίλους, περὸ μεγάλους.
 Και εκτοτε ίσυνείθισα να κλέπτω και ν' άρπάζω
 και του σπιτιού μου την τιμή με λίραις να σκεπάζω
 Μεγάλονα, 'μεγάλονα κι' έγινε κατεργόρης,
 'μοισα 'ς τον πατέρα μου εις όλα και καθ' όλη
 όπου μούλεγε: παιδάκι μου, κάθε φτωχό να γδάρη;
 ν' άρπάξης πλούτο όπου βρης, χηρών τρώγε τα κώλα.
 Κι' ό,τι μπορείς κρυφά, κρυφά να κάνης γιτ' τό χρήμα.
 κάνετο πάντα ελεύθερα μη τό θωρης γιτ' κρίμα.
 Καθημερ ως 'μεγάλονα, μ' έστειλε 'ς την 'Αθήνα
 και την ζωή μου άπέροσα κ' εκεί σαν τον κηφήνα.
 Μήπως κ' εκεί δεν άρπαξα; Έκαν' ό,τι 'μπορούσα
 κ' εκάλλησα και μετ' γρηά που ελέγετο 'Αρετοόσα'.
 'Ο,τ' ειχε της τό εραγα την έκομα φτωχη
 γιτ' ειχ' έλπίδα πώ; έμε μπορεί να νομφευθι.
 Έγω της ύποσχόμουνα λιγούς με πετραχίλια
 κ' εκείμη έπούλησα για με άγιούς της και κανδύλια,
 και τον παρὰ μου έδωκε επιπλα ν' αγοράσω
 κ' εγω όλα τα εραγα, την άφισα 'ς τον άσο.
 Τελος επήρα δίπλωμα κ' εγω από δικηγόρον,
 κ' έμβηκα τετριπέρατος 'ς των νομικών τον Φόρον...

Π. Φ. 'Ομοισεις του πατέρα σου, αλήθεις βρε παιδί μου!
 Μη προχωρήσης, άφες με πήγαινε 'ς την εύχή μου
 έχω να κάμω με ληστή χειρό ερον ληστών
 που για παρὰ θα επρόδανε λόχον νέων Χριστών.

Δ. Στάσου παπα μου, να σου ειπω έκαμα άλλα κι' άλλα
 ίσως να τάβρης ληστρικί, ίσως και πορὸ με γόλα
 'Αφου πολλούς άπάτησα και πήρα τον παρὰ τους,
 και έχασαν τα χρήματα μαζί με την δουλειά τους,
 κατώρθωσα και έκαμα μικρή μετ' παιδεία
 κ' εγέμισα την τσέπη μου κι' απ' όρρανα παιδιά
 που ήλθαν οι μητέρες των να τας υπερασπίσω
 χωρίς να ξέρουν οι φτωχάις που θα τοτ: καταγδύσω
 χωρίς να κάμω τίποτε γιτ' την δειή των δίκη.

Π. Φ. Σώπα, κακούργε! μ' έμποιοούν αυταί; οι λέξεις φρίκη

Δ. Παπα μου λίγα άκουσε παρακαλώσε όχόμα
 να ιδής τι βρώμαις θε να βγουάπ τουτό μου τό σόμα.
 'Αφου πολλούς άπάτησα μου έμβηκε 'ς τό μυχλό μου
 κ' εγω να κάμω έρωτα, να ιδω τό ριζικό μου.
 Και είδα μίαν τίμια και νοστ' μουδλα κόρη
 κι' ό-ερω: μου καθημερνως ηύξανε κ' επροχώρει.
 'Ηπάτησα τό έντιμο τό άκακο κορίτσι,
 και την τιμή μου έρριξα και παλιν εις τον γρίτση.

Π. Φ. 'Αχ! φύγε τρισκατάρατε και τρισκαταραμένα!
 φύγε απ' εδω, αλιτήριε, κτηνο: και μπομπιομίνε!

Δ. Στάσου, παπα μου, να σου ειπω, έκιμα άλλα κι' άλλα

ίσως και πορὸ χειρότερα, ίσως πολὸ μεγάλα.

Π. Φ. Ποιό της ή συνείδησις τα στήθη σου δεν τύπτει
 ή αίμοδόρα σου ή καρδιά 'ς τον ελεγχον σου...

Δ. 'Αφισε την συνείδησι, γιτ' αυτην παρὰ δεν δίνω
 και άκουέ με, δέσποτα, μ' ίσα: λίγο θα μείνω.
 Μετὰ καιτ' έβουλήθηκα να νομφευθω με τρόπο
 να πάρω προίκα πλούσια, να ζω με δίχως κόπο.
 Και τουτο τό κατώρθωσα, κόρη πήρα γυναικα
 κ' εγέμισα την τσέπη μου με χιλιάδες δέκα.
 'Αλλ' ειχα κάμει κατι 'σε συγγενούς μου σπιτι
 κ' επλήρωσα πολὸ ακριβό τό γούστο του Θεορίτη.
 Και χρήματα μην έχοντας τό σπιτι μου νοικιάζω
 με όλα μου τα επιπλα και τον παρὰ συνάζω,
 τον έστειλα 'ς τό θυμά μου 'ς την Πάτρα μ' ώμορφάδα
 κ' έδωξα την μητέρα μου να τρέχη 'ς την Σπιανάδα,
 κ' επήγα κ' εκατοίκησα 'ς ένα χωριό μακρά
 εκει δε την γυναικί μου την έσθισα κρυφά
 Κι' αφου την αποπέθανα, κ' αίσχως την εξευτέλισα,
 'ς τον κόσμο τίμιος: να φανω με τό μυαλό μου ήβηθησα.
 Κι' άρχίθησα κ' εξύδρισα όλου: τους συγγενείς μου
 και δικηγόρον εντιμον μεθ' όλης της ψυχής μου.
 Και τον παρὰ τους εραγα κ' έμούντζωσα βαγγέλιο
 κ' από άσυνείδησις μου τό έρριξα 'ς τό γέλιο...
 'Εχω πολλαίς και άπειραις άποκρυφίς μαγάναις
 και μεσ' 'ς αυταίς άνάμισα είναι κάποιαις λαζίναις,
 και μετ' δουλειά περίφρη πώκιμα είδ: έβραίου
 π' άρπαξα φράγκα κάμποσα δια τρόπον όλως νέου.
 Και όταν ήλθι να μ' εύρη 'ς η των τας εις τό σπιτι
 εκεινος μ' άπελάσε 'ν φάμε, λωποδύτη.
 Κι' όταν εφθάσαμεν εκει που όρκους τόσους κάνουν,
 πάλιν βαγγέλια έμούντζωσα, με όρκους δεν με πιάνουν.
 'Ακολουθω 'ε εκτοτε να κί' ό,τι μπορέσω,
 ζητώντας πάλιν να εύρω τον γούδορο να δέσω.
 'Αλλ' όλοι: παρὰ μ' εγνώρισαν πως ειμαι τιμημένος
 γνωστός έφτακατρέγαρος, αίσχρος και μπομπιωμένος...
 Παπα, σεωπάς;

Π. Φ. Φύγε απ' εδω κακούργε, εφορεσμίνα!

Δ. 'Ακου, κατι ελησμόνησα, άκουτ', εδλογημένοι.
 'Ηθελα τον πατέρα μου να μιμηθω ό καθμένος
 που άσχωσ' ένα πάτωμα 'ς τό σπιτι μου ό θλιμμένος
 με ξένα όμως χρήματα που άρπαξε με τρόπο
 μιας γυναικός απ' την Φραγκιά χωρίς να κάνη κόπο.
 'Ημοια δε, εκατόρθωσα κ' έκαμα παιδ' μεγάλα
 κ' αν ειμπερέσω, τα κακά τα κάνω μέλι, γάλα.
 Την εδίκη μου υπόληψι κ' άκρη και τω, άλλων
 εξευτελιζω και πουλω 'ς τον ένα και τον άλλον.
 Τέτοιος εγω εγενήθηκα και τέτοιος θα πεθάνω
 κ' ενόσω ζω κατεργαριείς 'ς τον κόσμο θε να κάνω.

Π. Φ. 'Αχ! φύγ', εφτακατρέγαρε, κρύψου μεσ' τό σκοτάδι
 Λητιής είσαι και δριμόνος χειρότερος του 'Αδη.

Handwritten sketches and notes on the right side of the page, including a profile sketch and various scribbles.

0.35.6 cm

Swan

Handwritten notes and signatures at the bottom right.

Εν Κερκύρα τη 23 Ιουλίου 1891
 Τυπογραφείο ε' Αθηνών

Αρ. Εισ. 972
 VI 457

Handwritten letter 'B' at the bottom center.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several columns and is mostly obscured by the paper's texture and other markings.

Handwritten scribbles or initials in the upper right corner of the page.

